

Sygn. akt: III AUa 607/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Janina Kacprzak

Sędziowie: SSA Maria Padarewska - Hajn (spr.)

SSO del. Marzena Głuchowska

Protokolant: stażysta Agata Józwiak

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2012 r. w Łodzi

sprawy **Masarni (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki Komandytowej w Ł.**
przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych w Ł.**

o interpretację dotyczącą ustalenia wysokości stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe,
na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w Ł.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi

z dnia 20 grudnia 2011 r., sygn. akt: VIII U 1870/11;

oddala apelację.

Sygn. akt III Aua 607/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 8 lipca 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Ł. uznał za nieprawidłowe stanowisko wnioskodawcy Masarnia (...) sp. z o.o. sp.k. zawarte we wniosku złożonym w dniu 28 czerwca 2011 r. w sprawie ustalenia wysokości stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że w związku z utworzeniem spółki Masarnia (...) sp. z o.o. sp.k., komandytariusze spółki wnieśli do niej wkład w postaci przedsiębiorstwa, działającego pod firmą Masarnia (...) K. G. (1). Spółka stała się zatem stroną w dotychczasowych stosunkach pracowniczych, w których pracodawcą była Masarnia (...) K. G. (1) oraz przejęła wszelkie aktywa (w tym środki produkcji) związane z przejmowanym zakładem pracy. ZUS podał nadto, że w związku z przedstawionym stanem faktycznym spółka powzięła wątpliwość czy Zakład Ubezpieczeń Społecznych powinien ustalić spółce stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe na podstawie art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, czy też stopa procentowa powinna być określona dla grupy działalności, do której spółka należy. Organ rentowy podał nadto, że zdaniem wnioskodawcy, to ZUS powinien ustalić spółce stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe na podstawie art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, zaś zdaniem ZUS spółka Masarnia (...) sp. z o.o. sp.k. - nowy płatnik - stała się stroną w dotychczasowych stosunkach pracy, w których pracodawcą był przedsiębiorca K. G. (1) i

z momentem zgłoszenia się jako płatnik składek spółka powinna samodzielnie ustalić stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe. Dlatego też organ rentowy uznał, że stanowisko spółki jest nieprawidłowe.

W odwołaniu od decyzji Masarnia (...) sp. z o. o. sp.k. zarzuciła naruszenie art. 15 ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz U z 2009 r Nr 205 poz. 887 ze zm) w zw z art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 30 października 2002 r o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych(Dz U z 2002 r nr. 199 poz. 1673), poprzez uznanie, że Spółka powinna samodzielnie ustalić stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe i w konsekwencji wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji i orzeczenie co do istoty sprawy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi wyrokiem z dnia 20 grudnia 2011 r. zmienił zaskarżoną decyzję i uznał za prawidłowe stanowisko spółki zawarte we wniosku z dnia 28 czerwca 2011 r. w sprawie ustalenia wysokości stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe i ustalił następujący stan faktyczny:

Masarnia (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Ł., powstała w grudniu 2010 r. W dniu 1 lutego 2011 r. przez komandytariuszy do spółki jako wkład niepieniężny zostało wniesione przedsiębiorstwo, w rozumieniu art. 55¹ kc działające pod nazwą Masarnia (...) K. G. (1).

W dniu 28 czerwca 2011 r. Masarnia (...) sp. z o.o. sp.k. z siedzibą w Ł. złożyła wniosek o wydanie interpretacji przez organ rentowy w trybie art. 10 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r o swobodzie działalności gospodarczej (Dz U z 2010 r Nr. 220 poz. 1447 ze zm) , czy Zakład Ubezpieczeń Społecznych powinien ustalić spółce stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe na podstawie art. 28 ust. 2 ustawy wypadkowej , czy też stopa procentowa tej składki wynosi tyle, co stopa procentowa określona dla grupy działalności do której spółka należy. W uzasadnieniu wskazano, że Masarnia (...) Sp. z o.o. sp.k. została utworzona w grudniu 2010 r. W dniu 1 lutego 2011 r. komandytariusze spółki wnieśli do niej wkład niepieniężny w postaci przedsiębiorstwa, w rozumieniu art. 55¹ kc, działającego pod firmą Masarnia (...) K. G. (1). Podano, że w rezultacie wniesienia przedsiębiorstwa, zgodnie z art. 23¹ kp, doszło do przejścia zakładu pracy dotychczasowego pracodawcy - Masarni (...) K. G. (1) na nowego pracodawcę, Spółkę Masarnia (...) Sp. z o.o. sp.k. spółka stała się stroną w dotychczasowych stosunkach pracy, w których pracodawcą była Masarnia (...) K. G. (1) oraz przejęła wszelkie aktywa (w tym środki produkcji) związane z przejmowanym zakładem pracy. A zatem w ocenie spółki, ZUS powinien ustalić spółce stopę procentową na ubezpieczenie wypadkowe na podstawie art. 28 ust. 2 ustawy o 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

W tak ustalonym stanie faktycznym w świetle art. 10 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, art. 12 ust. 1 i art. 13 pkt. 1 ustawy systemowej, art. 28 ust. 2 i art. 31 i 33 ustawy wypadkowej, art. 93 a § 2 pkt. 2 ordynacji podatkowej , Sąd uznał, że odwołanie spółki zasługuje na uwzględnienie.

Zdaniem Sądu problem w niniejszej sprawie sprowadza się do rozstrzygnięcia kwestii w jaki sposób należy ustalić stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe: czy organ rentowy powinien ustalić spółce stopę procentową na podstawie art. 28 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, czy też stopa procentowa tej składki wynosi tyle co stopa procentowa określona dla grupy działalności do której spółka należy.

Sąd uznał, iż z niespornego stanu faktycznego wynika, iż w przedmiotowej sprawie nastąpiło przejście zakładu pracy na innego pracodawcę, w myśl art. 23¹ §1 kodeksu pracy. Stosownie do jego treści w razie przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę staje się on z mocy prawa stroną w dotychczasowych stosunkach pracy. Natomiast w przypadku przejścia zakładu pracy na nowego pracodawcę, zgodnie z treścią art. 23¹ §1 kodeksu pracy, zachodzi ciągłość zatrudnienia pracowników. Zaś w oparciu o w/w art. 13 ustawy, zachodzi ciągłość ubezpieczenia, jako że dotychczasowe stosunki pracy nie ustają, a nowy pracodawca staje ich stroną z mocy samego prawa.

Procedura ustalania wysokości stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe w odniesieniu do stopy zindywidualizowanej (dla płatników zgłaszających do ubezpieczenia wypadkowego co najmniej 10 ubezpieczonych) przeprowadzana jest przez ZUS (art. 28 ust. 2).

A zatem w oparciu o analizę wszystkich powołanych przepisów w odniesieniu do zaistniałego w sprawie stanu faktycznego, Sąd uznał, iż to organ rentowy powinien ustalić stopę procentową dla spółki, mając wszystkie niezbędne dane dla obliczenia wskaźnika korygującego dla wnioskodawcy, gdyż były one przekazywane przez poprzedniego pracodawcę - Masarnię (...) K. G. (1), który został przejęty przez wnioskodawcę w trybie art. 23¹ kodeksu pracy.

Sąd uznał, iż na podstawie art. 31 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, zgodnie z którym do należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz na ubezpieczenie zdrowotne stosuje się odpowiednio m.in. przepis art. 93a - ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r., Nr 8, poz. 60 ze zm.).

Natomiast z art. 93a §2 pkt 2 ordynacji podatkowej, spółka nie mająca osobowości prawnej, do której osoba fizyczna wniosła na pokrycie udziału wkład w postaci swojego przedsiębiorstwa wstępuje we wszelkie przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa i obowiązki przekształcanej osoby lub spółki, co zdaniem Sądu oznacza, że spółka nie mająca osobowości prawnej, do której osoba fizyczna wniosła wkład w postaci swojego przedsiębiorstwa, wstępuje we wszystkie wskazane w przepisach prawa ubezpieczeń społecznych prawa i obowiązki związane z należnościami składek, a zatem Spółka Masarnia (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa w Ł. wstąpiła we wszystkie prawa i obowiązki Masarni (...) K. G. (1) i organ rentowy jest zobowiązany ustalić skarżącemu stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe na podstawie art. 28 ust. 2 w/w ustawy i nie może traktować spółki jako nowego płatnika.

Sąd Okręgowy na poparcie swego stanowiska powołał orzeczenie Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 6 października 2009 r. (sygn. III AUa 767/09, OSAB 2009/4/63), w którym Sąd ten uznał, iż w myśl z art. 31 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych do należności z tytułu składek stosuje się odpowiednio między innymi art. 93a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa. W myśl § 1 tego przepisu osoba prawna zawiązana (powstała) w wyniku przekształcenia innej osoby prawnej, przekształcenia spółki nie mającej osobowości prawnej wstępuje we wszelkie przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa i obowiązki przekształcanej osoby lub spółki. Istotą przekształcenia (transformacji) jest zmiana formy prawnej, w której funkcjonuje dany podmiot. Podmiot przekształcany nie jest traktowany jako podmiot likwidowany, gdyż prowadzona przez niego działalność, przy wykorzystaniu tego samego majątku, będzie kontynuowana w innej formie prawnej, przez tenże podmiot. W związku z tym, na gruncie prawa prywatnego sformułowano pogląd, zgodnie z którym w wyniku przekształcenia następuje kontynuacja - tak jak miało to miejsce w niniejszej sprawie, a nie następstwo prawne, bowiem tylko sam podmiot podlega zmianie, a nie zamianie na inny podmiot. Skutki przekształcenia jak i następstwa prawnego są jednak tożsame - wstąpienie we wszelkie prawa i obowiązki. Mając na uwadze powyższe należało uznać, że niniejszej sprawie doszło do sukcesji generalnej, obejmującej także prawo do ulgi w wysokości opłacanych składek na ubezpieczenie wypadkowe.

Powyższy wyrok zaskarżył apelacją organ rentowy wnosząc o jego zmianę i oddalenie odwołania ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I Instancji celem ponownego rozpoznania. Strona skarżąca zarzuciła rozstrzygnięciu sądowemu :

1) naruszenie przepisów prawa materialnego, w szczególności:

- art. 24 ust 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w zw. z art. 31 ustawy o sus poprzez błędna wykładnię i uznanie że należności z tytułu składek obejmują wysokość stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe,

- art. 28 ust 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych poprzez błędną wykładnię i uznanie, że ZUS powinien wyliczyć nowemu płatnikowi wskaźnik korygujący

W uzasadnieniu swego stanowiska organ skarżący podniósł, iż stopa procentowa składek nie mieści się w zakresie przedmiotowym normy zawartej w art. 31 ustawy o sus. Przepis ten odsyła do wskazanych w nim przepisów ordynacji podatkowej, ale nie w zakresie wszelkich praw i obowiązków istniejących w sferze ubezpieczeń społecznych, a jedynie w zakresie odnoszącym się do „należności z tytułu składek”. Podkreślenia wymaga, iż pojęcie „**należności z tytułu składek**” ma w ustawie o sus swoją definicję legalną - art. 24 ust. 2 stanowi bowiem, że są nimi **składki oraz odsetki za zwłokę, koszty egzekucyjne, koszty upomnienia i dodatkowa opłata**. Nie dotyczą one ustalania stopy procentowej wysokości składek na ubezpieczenia wypadkowe. A zatem w niniejszej sprawie nie ma zastosowania przepis art. 93 a§ 1 ordynacji podatkowej, na który powołał się Sad w uzasadnieniu swego rozstrzygnięcia.

Swoje stanowisko organ rentowy wywiódł również z treści art. 4 pkt 3 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych jako składki definiuje „składki na ubezpieczenia społeczne osób wymienionych w pkt 1” (a więc ubezpieczonych). Istotnym jest, iż w świetle przepisów ustawy, składka powstaje w wyniku wystąpienia określonych w ustawie zdarzeń przeszłych i niepewnych (np. uzyskania przychodu przez ubezpieczonego będącego pracownikiem, czy też prowadzenia działalności pozarolniczej w danym okresie i zadeklarowania wynikającej z przepisów podstawy wymiaru składek). Za powyższym rozumieniem przemawia także okoliczność, iż ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych pojęcie „składka” oraz odnosi do składki już ustalonej (por. art. 40 ust. 1, art. 45 ust. 1 pkt 1, art. 47 ust. 4 ustawy), a nie przyszłej, która po spełnieniu ustawowych warunków może być ustalona w przyszłości. Oznacza to, iż w chwili wystąpienia zdarzenia stanowiącego podstawę sukcesji praw i obowiązków, składki za okresy przypadające po dacie tego zdarzenia jeszcze nie zostały ustalone, a więc nie powstały. Tym samym, jako nie istniejące w dacie wniesienia przedsiębiorstwa do spółki, nie mogą być jej przedmiotem.

Natomiast zdaniem organu rentowego stopa procentowa składek na ubezpieczenie wypadkowe nie jest ulgą (katalog ulg zawiera art. 29 ustawy o sus). Art. 14 ustawy o sus przesądza bowiem, iż stopa procentowa jest jedynie elementem konstrukcyjnym, wyrażającym wysokość składki i w konsekwencji umożliwiającym ustalenie kwoty należnej składki.

Jak wskazano powyżej, nie mieści się on jednak w ustawowym rozumieniu pojęcia składka, i tym samym nie może być przedmiotem „kontynuacji” na p odstawie art. 31 ustawy o sus. w zw. z 93a i nast. ordynacji podatkowej.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 28 ust 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych organ rentowy stoi na stanowisku, że Sąd I instancji zastosował w uzasadnieniu błędną wykładnię art. 28 ust 2 w/w ustawy.

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009r., nr 167, poz. 1322) wysokość stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe jaką zobowiązany jest stosować płatnik składek ustala się na okres roku składkowego obejmującego okres od dnia 1 kwietnia danego roku do dnia 31 marca następnego roku.

Wysokość tej stopy jest ustalana na zasadach określonych powołaną ustawą dla wszystkich podmiotów posiadających status płatnika składek w rozumieniu ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

W przypadku płatników **nowo zgłaszanych**, liczbę ubezpieczonych oraz grupę działalności, od których to czynników zależy wysokość obowiązującej ich stopy procentowej, ustala się w oparciu o stan z miesiąca, w którym płatnik został zgłoszony w ZUS. Oznacza to, że w świetle przepisów ustawy z dnia 30 października 2002r. każdy nowo zgłaszany płatnik składek powinien ustalać dla siebie wysokość obowiązującej go stopy procentowej składki. Natomiast Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustala stopę procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe

wyłącznie płatnikom składek, którzy za trzy kolejne, ostatnie lata kalendarzowe mieli obowiązek i przekazali do Zakładu „Informacje o danych do ustalenia składki na ubezpieczenie wypadkowe” - (...).

Z przedstawionego we wniosku opisu stanu faktycznego wynika, że w związku z utworzeniem spółki Masarnia (...) sp. z o.o. sp. k. komandytariusze spółki wnieśli do niej wkład w postaci przedsiębiorstwa, działającego pod firmą Masarnia (...) K. G. (2).

Z chwila zarejestrowania spółki ustał byt cywilnoprawny i publicznoprawny Masarnia (...). W konsekwencji powstał nowy podmiot gospodarczy w związku z tym z momentem zgłoszenia się jako nowy płatnik składek spółka powinna samodzielnie ustalić stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe.

Biorąc pod uwagę treść przepisów art. 28 ust. 4 i art. 29 ust. 2 ustawy wypadkowej brak jest podstaw do uznania, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych powinien ustalić dla nowo powstałego płatnika stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Zgodnie z treścią art. 10 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej z dnia 2 lipca 2004 r. (Dz. U. z 2010 r., Nr 220, poz. 1447 ze zm.), przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu administracji publicznej lub państwowej jednostki organizacyjnej wnioski o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie, zaś ust. 5 stanowi, że udzielenie interpretacji następuje w drodze decyzji, od której przysługuje odwołanie. Interpretacja zawiera wskazanie prawidłowego stanowiska w sprawie wraz z uzasadnieniem prawnym oraz pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia.

Słuszne zatem jest stanowisko Sądu I instancji, iż kwestia sporna w niniejszej sprawie ogranicza się do ustalenia kwestii na kim spoczywa obowiązek ustalenia stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe obecnej strony wnioskującej, na organie rentowym czy spółce, w zaistniałym w sprawie stanie faktycznym, w wyniku którego nastąpiło przejście zakładu pracy jakim była Masarnia (...), K. G. (1) na Masarnie (...) „, spółkę z oo, spółkę komandytową w Ł..

A zatem decydujące znaczenie ma kwestia czy w wyniku przejścia zakładu pracy, stopa procentowa winna być ustalona przez organ rentowy, w świetle art. 28 ust. 2 ustawy wypadkowej, z powodu wstąpienia spółki we wszystkie prawa i obowiązki Masarni (...), K. G. (1), zgodnie z art. 93 a § 2 pkt. 2 ordynacji podatkowej, mającej zastosowanie w niniejszej sprawie na podstawie art. 31 ustawy systemowej. Czy też tak jak to wywodzi organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie i w apelacji nie można stosować powołanych przepisów w odniesieniu do stopy procentowej składki, gdyż nie mieści się to pojęcie w ustawowym rozumieniu pojęcia składki, czy też w pojęciu należności z tytułu składek a zatem stopę tę z powodu powstania nowego płatnika, powinien ustalić ten płatnik czyli strona wnioskująca.

Mając na względzie powyższe należy wskazać, że w niniejszej sprawie nastąpiło przejście zakładu pracy na innego pracodawcę, w myśl art. 23¹ §1 kodeksu pracy. Stosownie do jego treści w razie przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę staje się on z mocy prawa stroną w dotychczasowych stosunkach pracy.

Podkreślenia wymaga fakt, że w przypadku przejścia zakładu pracy na nowego pracodawcę, zgodnie z treścią art. 23¹ §1 kodeksu pracy, zachodzi ciągłość zatrudnienia pracowników. Zaś w oparciu o w/w art. 13 ustawy, zachodzi ciągłość ubezpieczenia, jako że dotychczasowe stosunki pracy nie ustają, a nowy pracodawca staje ich stroną z mocy samego prawa.

Stosownie do treści art. 28 ust. 2 w/w ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe dla płatnika składek zgłaszającego do ubezpieczenia wypadkowego co najmniej 10 ubezpieczonych ustala Zakład jako iloczyn stopy

procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe określonej dla grupy działalności, do której należy płatnik składek, i wskaźnika korygującego ustalonego dla płatnika składek, z zastrzeżeniem art. 33.

Zgodnie z art. 33 ust. 1 Ustawy stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe dla płatnika składek, o którym mowa w art. 28 ust. 2, któremu Zakład nie ustalił kategorii ryzyka z uwagi na brak obowiązku przekazywania informacji, o której mowa w art. 31 ust. 6, przez trzy kolejne, ostatnie lata kalendarzowe, wynosi tyle, co stopa procentowa określona dla grupy działalności, do której należy.

Jak wynika wprost z powyższego, w odniesieniu do płatników zgłaszających do ubezpieczenia wypadkowego co najmniej 10 ubezpieczonych ustawa przewiduje bardziej złożony tryb ustalania stopy procentowej składki, który ma charakter zindywidualizowany i składka ustalana jest przez ZUS jako iloczyn stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe określonej dla grupy działalności, do której należy płatnik składek (zgodnie z zasadami określonymi w art. 30), i wskaźnika korygującego ustalonego dla płatnika składek. Wskaźnik korygujący uzależniony jest od indywidualnej kategorii ryzyka danego płatnika, a ustala się go na podstawie danych dotyczących liczby poszkodowanych w wypadkach przy pracy ogółem; poszkodowanych w wypadkach przy pracy śmiertelnych i ciężkich oraz liczby zatrudnionych w warunkach zagrożenia (art. 31).

Procedura ustalania wysokości stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe w odniesieniu do stopy zindywidualizowanej (dla płatników zgłaszających do ubezpieczenia wypadkowego co najmniej 10 ubezpieczonych) przeprowadzana jest przez ZUS (art. 28 ust. 2).

Jednocześnie, zgodnie z art. 27, stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe ustala się na rok składkowy, tj. na okres od dnia 1 kwietnia danego roku do dnia 31 marca następnego roku. W związku z tym w art. 32 ustawodawca zobowiązał ZUS do zawiadomienia płatnika składek o wysokości stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe obowiązującej go w danym roku składkowym nie później niż do dnia 20 kwietnia danego roku, tak, aby płatnik mógł w ustawowych terminach (por. art. 47 ustawy systemowej) opłacić składkę w zindywidualizowanej wysokości.

Jednakże ta ogólna reguła nie dotyczy sytuacji szczególnych, uregulowanych w art. 33 ust. 1 i 2. Pierwszy z tych przepisów dotyczy płatnika składek zgłaszającego do ubezpieczenia wypadkowego co najmniej 10 ubezpieczonych, który nie był zobowiązany do przekazywania informacji, o której mowa w art. 31 ust. 6 (przede wszystkim chodzi tu o rodzaj działalności według (...) oraz liczbę ubezpieczonych zgłoszonych do ubezpieczenia wypadkowego). W takiej sytuacji, z braku stosownych danych, ZUS nie ustala kategorii ryzyka dla płatnika, stanowiącej wskaźnik korygujący będący podstawą do zindywidualizowania składki danego płatnika (zgodnie z art. 28 ust. 2 składka ta ustalana jest przez ZUS jako iloczyn stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe określonej dla grupy działalności, do której należy płatnik składek - zgodnie z zasadami określonymi w art. 30 - i wskaźnika korygującego ustalonego dla płatnika składek). Jeżeli wskaźnik korygujący nie został ustalony i nie ma możliwości zindywidualizowania składki art. 33 ust. 1 przewiduje, że stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe dla takiego płatnika składek wynosi tyle, co stopa procentowa określona dla grupy działalności, do której należy.

Stosownie do treści art. 31 ust. 5 kategorię ryzyka dla płatnika składek ustala się na podstawie danych, o których mowa w ust. 3, przekazanych przez płatnika składek za trzy kolejne, ostatnie lata kalendarzowe.

Na mocy art. 31 ust. 6 ustawy dane, o których mowa w ust. 3 (poszkodowanych w wypadkach przy pracy ogółem, poszkodowanych w wypadkach przy pracy śmiertelnych i ciężkich, zatrudnionych w warunkach zagrożenia), płatnik składek przekazuje do dnia 31 stycznia danego roku za poprzedni rok kalendarzowy w informacji zawierającej w szczególności:

- 1) dane identyfikacyjne płatnika składek, określone w przepisach o systemie ubezpieczeń społecznych;
- 2) rodzaj działalności według (...);

3) liczbę ubezpieczonych zgłoszonych do ubezpieczenia wypadkowego;

4) adres płatnika składek.

Należy nadto wskazać przepis art. 31 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, zgodnie z którym do należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz na ubezpieczenie zdrowotne stosuje się odpowiednio m.in. przepis art. 93a - ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r., Nr 8, poz. 60 ze zm.).

Zgodnie z treścią art. 93a §2 pkt 2 ordynacji podatkowej, spółka niemająca osobowości prawnej, do której osoba fizyczna wniosła na pokrycie udziału wkład w postaci swojego przedsiębiorstwa wstępuje we wszelkie przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa i obowiązki przekształcanej osoby lub spółki, co oznacza, że spółka niemająca osobowości prawnej, do której osoba fizyczna wniosła wkład w postaci swojego przedsiębiorstwa, wstępuje we wszystkie wskazane w przepisach prawa ubezpieczeń społecznych prawa i obowiązki związane z należnościami składek, a zatem Spółka Masarnia (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa w Ł. wstąpiła we wszystkie prawa i obowiązki Masarni (...) K. G. (1) i organ rentowy jest zobowiązany ustalić skarżącemu stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe na podstawie art. 28 ust. 2 w/w ustawy i nie może traktować spółki jako nowego płatnika.

Z. w tym względzie problematyka prawna była już przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego, który w wyroku z dnia 25 maja 2010 r w sprawie I UK 8-10 OSNP 2011 nr. 21, 22 , podał , iż osobowa spółka jawna , do której wkład na pokrycie udziałów w postaci swojego przedsiębiorstwa wniosła osoba fizyczna , zachowuje prawo do opłacania składek na ubezpieczenia wypadkowe według stopy procentowej obowiązującej tę osobę fizyczną , jeżeli nie ustalono zmiany okoliczności o których mowa w art. 28, 29 i 30 ustawy wypadkowej. Przedmiotowe rozstrzygnięcie zapadło w zbliżonym do niniejszej sprawy stanie faktycznym i Sąd Najwyższy stwierdził w motywach swojego uzasadnienia, iż w sprawie tej ma zastosowanie przepis art. 93 a § 2 pkt, 2 ordynacji podatkowej , który wprost przewiduje, iż utworzona i nie mająca osobowości prawnej spółka do której osoba fizyczna prowadząca przedsiębiorstwo wniosła wkład niepieniężny w postaci swego przedsiębiorstwa, wstępuje we wszelkie prawa i obowiązki przewidziane w przepisach prawa podatkowego oraz zgodnie z odesłaniem z art. 31 ustawy systemowej we wszelkie prawa i obowiązki przewidziane w przepisach ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych , które dotyczą przekształconego przedsiębiorstwa poprzednio prowadzonego przez osobę fizyczną .Tego typu uniwersalne przekształcenie , zdaniem Sądu stanowi kontynuację dotychczasowego przedsiębiorstwa w zmienionej formie organizacyjno-prawnej, a z mocy art. 31 ustawy systemowej i art. 93, ordynacji podatkowej , kontynuacja ta dotyczy również prawa i obowiązków dotyczących należności z tytułu składek w tym składek na ubezpieczenie wypadkowe.

Sąd ten podkreślił w uzasadnieniu swego rozstrzygnięcia, iż chybiony jest zarzut strony skarżącej , iż art. 31 ustawy systemowej w odniesieniu do art. 93 a § 2 pkt. 2 ordynacji podatkowej dotyczy tylko należności z tytułu składek, co nie obejmuje ustalenia właściwej stopy procentowej, z uwagi na to że wedle tej stopy wylicza się należne składki na ubezpieczenie wypadkowe. Sąd podkreślił , iż bez ustalenia właściwej stopy procentowej należnych składek nie jest możliwe wyliczenie należnych składek na ubezpieczenie wypadkowe.

Ponadto słuszne jest stanowisko Sądu Najwyższego zawarte w uzasadnieniu w/w rozstrzygnięcia, iż skarżący nie wykazał , podobnie jak w niniejszej sprawie , iż w związku z przekształceniem organizacyjno-prawnym po stronie wnioskodawcy doszło do zwiększenia liczby osób ubezpieczonych ani że wnioskodawca został przeniesiony do innej grupy działalności lub że zmieniły się kategorie ryzyk wypadkowych, które wymagały by lub usprawiedliwiały podwyższenia dotychczasowej stopy procentowej składki z tytułu zwiększonego ryzyka wystąpienia zagrożeń wypadkowych.

A zatem dzieląc stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w w/w orzeczeniu należy w pełni podzielić stanowisko Sądu I instancji, iż organ rentowy powinien ustalić stopę procentową na podstawie art. 28 ust. 2 ustawy wypadkowej, dysponując wszelkimi danymi w tym zakresie przekazywanymi do organu rentowego przez Masarnię (...), K. G. (1) .

Podobne stanowisko zajął również, co do obowiązku przejścia wyliczenia składek Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 20 marca 2009 r w sprawie II UK 292/08 , w którym podał, iż połączenie spółek handlowych przez przejęcie spółki zobowiązanej do opłacenia składki na ubezpieczenie wypadkowe w innej wysokości niż spółka przejmująca powoduje wyliczenie składki w wysokości ustalonej dla spółki przejmowanej 9 art. 93 § 2 pkt. 2 ordynacji podatkowej w zw z art. 31 ustawy systemowej. (OSNP 2010 r nr. 19-20 poz. 247).

A zatem wobec powyższych rozważań Sądu Najwyższego nie uzasadnione jest stanowisko organu skarżącego zawarte w apelacji naruszenia przez Sąd I instancji prawa materialnego art. 24 ust. 2 ustawy systemowej i art. 28 ust. 2 ustawy wypadkowej.

Nie można podzielić stanowiska strony skarżącej, iż należności z tytułu składek wymienione w art., 24 ust. 2 ustawy systemowej stanowią katalog wyczerpujący i nie ma on zastosowania do stopy procentowej składek, gdyż przepis ten nie zalicza ustalenia wysokości stopy procentowej do takich należności.

Sąd Najwyższy w uzasadnieniu pierwszego z przytoczonych orzeczeń zawarł wyczerpującą argumentację prawną co do nieuzasadnionego w tym względzie stanowiska organu rentowego, która to argumentację podzielono w niniejszej sprawie .

Zważywszy na powyższą argumentację nie można również zarzucić , Sadowi I instancji naruszenia art. 28 ustawy wypadkowej, gdyż z przytoczonych przepisów jednoznacznie wynika , iż to organ rentowy ma za zadanie ustalenie dla strony wnioskującej stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe ,dysponując wszelkimi niezbędnymi danymi w tym zakresie i za wymagany przepisami okres czasu.

Z tych wszystkich względów nie podzielając zarzutów apelacji i uznając ją za bezzasadną orzeczono jak w sentencji, na podstawie art. 385 kpc.